

ΚΕΙΜΕΝΟ: Ξενοφών, Απομνημονεύματα, Βιβλίο Α΄, Κεφ. 2, 21-23

Γ1. Και εγώ συμφωνώ με αυτά. Γιατί βλέπω ότι, όπως ακριβώς αυτοί που δεν μελετούν τα έμμετρα δημιουργημένα ποιήματα, τα ξεχνούν, έτσι (βλέπω) να επέρχεται λήθη σε αυτούς που αμελούν τους διδακτικούς λόγους. Όταν όμως κάποιος ξεχάσει τους συμβουλευτικούς λόγους, χάνει και αυτά που επιθυμούσε η ψυχή, η οποία σφόδρα επιθυμούσε (παθιαζόταν για) τη σωφροσύνη. Όταν, λοιπόν, κάποιος λησμονήσει αυτά δεν είναι παράξενο να ξεχάσει και τη σωφροσύνη. Βλέπω, επιπλέον, ότι αυτοί που παρασύρθηκαν στη φιλοποσία και κυλίστηκαν μέσα στους έρωτες λιγότερο μπορούν να φροντίζουν για τα πρόποντα και να απέχουν από τα μη πρόποντα. Γιατί πολλοί οι οποίοι μπορούσαν, πριν αγαπήσουν, να λυπούνται (φείδονται) τα χρήματα, αφού ερωτεύτηκαν δεν μπορούν πλέον (να τα λυπούνται να τα διαχειρίζονται ορθολογικά). Αφού, λοιπόν, κατανάλωσαν τα χρήματα, δεν απέχουν από τα κέρδη εκείνα από τα οποία στο προηγούμενο διάστημα απείχαν, επειδή τα θεωρούσαν ανέντιμα (αισχυρά). Πώς, λοιπόν, δεν είναι ενδεχόμενο, ενώ κάποιος πριν ήταν σώφρων, έπειτα να μην είναι σώφρων και ενώ (πριν) μπορούσε να πράττει (το δίκαιο), έπειτα να μην μπορεί (να πράττει το δίκαιο); Μου φαίνεται, λοιπόν, ότι όλα τα καλά και τα αγαθά μπορούν να αποκτηθούν με την άσκηση και πολύ περισσότερο η σωφροσύνη.

Γ2. α. τοῖς μελετῶσι

ἔρωτι

ἦττονα ἢ ἦττω

κέρδεσι

σωφρονήσαντος

Γ2. β. ἰδέ

μελετάτω

ἐπελάθου

προήχθημεν

ἐδύνασο καὶ ἐδύνασω

Γ3. α. τοὺς μὴ μελετῶντας: Ὑποκείμενο της μετοχής ἐπιλανθανομένους

(νουθετικῶν) λόγων: Αντικείμενο του ἐπιλάθεται
ἀπέχεσθαι: Τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο της μετοχής δυναμένους
πρόσθεν: Επιρρηματικός προσδιορισμός, που δηλώνει χρόνο
νομίζοντες: Επιρρηματική αιτιολογική μετοχή (συνημμένη)

Γ3. β. Ὄταν δὲ τῶν νουθετικῶν λόγων ἐπιλάθηταί τις, ἐπιλέλησται καὶ ὧν ἡ
ψυχὴ πάσχουσα τῆς σωφροσύνης ἐπεθύμει:

ἐπιλέλησται: Κύρια πρόταση

Ὄταν δὲ τῶν νουθετικῶν λόγων ἐπιλάθηταί τις: Δευτερεύουσα χρονική πρόταση
ἐπιλάθεται: Ρήμα
τις: Υποκείμενο
λόγων: Αντικείμενο
τῶν νουθετικῶν: Επιθετικός προσδιορισμός στο λόγων

ὧν ἡ ψυχὴ πάσχουσα τῆς σωφροσύνης ἐπεθύμει: Δευτερεύουσα ονοματική,
αναφορική πρόταση ως αντικείμενο του ἐπιλέλησται
ἐπεθύμει: Ρήμα
ἡ ψυχὴ: Υποκείμενο του ἐπεθύμει και της μετοχής πάσχουσα
ὧν: Αντικείμενο του ἐπεθύμει
πάσχουσα: Επιθετική μετοχή
τῆς σωφροσύνης: Αντικείμενο της μετοχής πάσχουσα

Γ3. γ. . Πάντα μὲν οὖν ἔμοιγε δοκεῖ τὰ καλὰ καὶ τὰγαθὰ ἀσκητὰ εἶναι:

Οὗτος εἶπεν ὅτι πάντα αὐτῷ δοκοῖ τὰ καλὰ καὶ τὰγαθὰ ἀσκητὰ εἶναι.